

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

KΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ ΑΓΡΙΝΙΟ

Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών

[άρθρα 937 παρ.3, 614 επ. ΚΠολΔ]

Αριθμός Απόφασης

135 /2025

[αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ανακοπής/12.4.2023]

[αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου προσεπίκλησης σε αναγκαστική παρέμβαση -παρεμπίπτουσα αγωγή/12.02.2024]

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

KΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ ΑΓΡΙΝΙΟ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Βασιλική Ρέππα, Πρωτοδίκη Γενικής Επετηρίδας, την οποία όρισε η Προϊσταμένη του παρόντος Πρωτοδικείου, Πρόεδρος Πρωτοδικών, και από τη Γραμματέα Θεοδώρα Αναστασιάδη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, στις 08 Ιανουαρίου του έτους 2025, για να δικάσει την υπόθεση, με αντικείμενο ανακοπή οφειλέτη κατά κατάσχεσης εις χείρας τρίτου και προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ενωμένη με παρεμπίπτουσα αγωγή, μεταξύ :

Ανακοπή [αρ.εκθ.καταθ.δικ. Ειδ.Μ./12.4.2023]:

Της ανακόπτουσας : Χ..... Σ..... του Δ....., συζ. Λ..... Τ....., κατοίκου Α..... Κ....., επί της οδού Π..... αρ....., Δήμου Αγρινίου, Α.Φ.Μ. ο....., Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας Δικηγόρου της Κωνσταντίνας Γιάννου [Δικηγορικός Σύλλογος Αγρινίου, ΑΜ252, γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.ΑΓΡΙΝΙΟΥ με αριθμό Α...../08.01.2025] και κατέθεσε νομοτύπως επί της έδρας προτάσεις και προσθήκη στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 15.01.2025 [ώρα 9.30].

Του καθού η ανακοπή : Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Α.Φ.Μ.090165560, και ήδη από 01^η.01.2017 από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων [Α.Α.Δ.Ε.], (άρθρα 1 παρ.1, 36 παρ.1, 41 παρ.4, 43 Ν.4389/2016), η οποία εκπροσωπείται από τον Διοικητή της και εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Καραγεώργη Σερβίας αρ.10, ΑΦΜ 997073525, και στην προκειμένη περίπτωση και από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, που κατοικοεδρεύει στο Αγρίνιο, επί της οδού Μανδηλαρά αρ.5-7 [άρθρο 85 εδ.α Κ.Ε.Δ.Ε. και άρθρο 77 του Ν.4978/2022 «Κύρωση Κ.Ε.Δ.Ε.»], το οποίο παραστάθηκε δια της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ελένης Θεοδώρας, και κατέθεσε νομοτύπως επί της έδρας προτάσεις.

Προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση-Παρεμπίπτουσα Αγωγή [αρ.εκθ.καταθ.δικ.Ειδ.Μ./12. 02.2024] :

Του προσεπικαλούντος-παρεμπιπτόντως ενάγοντος : Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Α.Φ.Μ.090165560, και ήδη από 01^η.01.2017 από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων [Α.Α.Δ.Ε.], (άρθρα 1 παρ.1, 36 παρ.1, 41 παρ.4, 43 Ν.4389/2016), η οποία εκπροσωπείται από τον Διοικητή της και εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Καραγεώργη Σερβίας αρ.10, ΑΦΜ 997073525, και στην προκειμένη περίπτωση και από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, που κατοικοεδρεύει στο Αγρίνιο, επί της οδού Μανδηλαρά αρ.5-7 [άρθρο 85 εδ.α

Κ.Ε.Δ.Ε. και άρθρο 77 του Ν.4978/2022 «Κύρωση Κ.Ε.Δ.Ε.», το οποίο παραστάθηκε δια της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ελένης Θεοδώρου, και κατέθεσε νομοτύπως επί της έδρας προτάσεις και προσθήκη στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 13.01.2025 [ώρα 10.50].

Της προσεπικαλούμενης-παρεμπιπτόντως εναγομένης: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Ε..... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο «Ε..... Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Ό..... αρ.8, Α.Φ.Μ. 9....., Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, αριθμός Γ.Ε.ΜΗ. 154558160000, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου Δικηγόρου της Ξενοφώντος Υφαντή [Δικηγορικός Σύλλογος Αγρινίου, Α.Μ.288, γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.ΑΓΡΙΝΙΟΥ με αριθμό Α...../08.01.2025] και κατέθεσε νομοτύπως επί της έδρας προτάσεις.

Της προς την οποία η κοινοποίηση της προσεπίκλησης-παρεμπιπτούσας αγωγής: Χ..... Σ..... του Δ..... συζ. Λ..... Τ....., κατοίκου Α..... Κ....., επί της οδού Π..... αρ....., Δήμου Αγρινίου, Α.Φ.Μ. ο....., Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, η οποία δεν παραστάθηκε.

Η ανακοπτούσα άσκησε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 12.4.2023 ανακοπή, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου/12.4.2023, προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο της 15^{ης}.11.2023 και γράφηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό 1..... Κατά τη τελευταία αυτή δικάσιμο [15.11.2023] η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε στη δικάσιμο της 20.3.2024, ότε αναβλήθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας [08.01.2025] και γράφηκε εκ νέου στο οικείο πινάκιο.

Το καθού η ως άνω ανακοπή Ελληνικό Δημόσιο απηύθυνε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 09.02.2024 προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση ενωμένη με παρεμπιπτούσα αγωγή, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου/12.02.2024, προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο της 20^{ης}.3.2024 και γράφηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό Κατά τη τελευταία αυτή δικάσιμο [20.3.2024] η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας [08.01.2025] και γράφηκε εκ νέου στο οικείο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ότε εκφωνήθηκε κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων και η Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ. ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου εκκρεμούν προς εκδίκαση : α] η από 12.4.2023 ανακοπή, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ. /12.4.2023 και β] η από 09.02.2024 προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση ενωμένη με παρεμπιπτούσα αγωγή με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ. /12.02.2024, οι οποίες έχουν μεταξύ τους σχέση κύριου και παρεπόμενου και δεδομένου ότι υπάγονται στην ίδια διαδικασία [η ανακοπή και η προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση], εκκρεμούν ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου, αφορούν το

ίδιο βιοτικό συμβάν και ως εκ τούτου πρέπει να διαταχθεί η ένωση και η συνεκδίκασή τους, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία και να μειωθούν τα έξοδα της δίκης [ΚΠολΔ 31 παρ.1, 246, 283, 285 συνδ. 591 παρ.1εδ.α]. Σημειωτέον ότι η διάταξη του άρθρου 246 ΚΠολΔ αναφέρει τον γενικό όρο «δίκες» και ως εκ τούτου συνάγεται ότι δεν αφορά μόνο στη συνεκδίκαση κύριων αγωγών αλλά και στη συνεκδίκαση αγωγής και παρεπόμενων δικογράφων, ήτοι ανταγωγών, προσεπικλήσεων, παρεμβάσεων, ανακοινώσεων, ανακοπών κατά διαταγής πληρωμής ή αναγκαστικής εκτέλεσης ή εφέσεων κατά το άρθρο 524 παρ.1 ΚΠολΔ. Εξάλλου, για τη συνεκδίκαση περισσότερων δικών δεν απαιτείται ταυτότητα προσώπων, συνεπώς μπορεί να διαταχθεί συνεκδίκαση ακόμη και όταν οι δίκες εκκρεμούν μεταξύ διάφορων προσώπων [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Στ., Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο μετά τους Ν.4842 και 4855/2021, τόμος 2^{ος}, εκδ.2022, υπό άρθρο 246].

[I] Με την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, με την οποία ανοίγεται δίκη περί την εκτέλεση, προσβάλλονται οι πράξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης, μεταξύ των οποίων και η αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας τρίτου, ως το μοναδικό μέσο ελέγχου και προσβολής των πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης [ΜΠΑθ 123/2010, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ], για λόγους που αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου άλλως την διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης άλλως την απαίτηση. Στην περίπτωση κατάσχεσης εις χείρας τρίτου δικαίωμα ασκήσεως της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ έχει ο οφειλέτης και κάθε άλλο πρόσωπο που νομιμοποιείται παθητικά στην επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης κατά τις διατάξεις των άρθρων 919 – 920, όχι όμως ο τρίτος [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Σ. Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο μετά τους Ν. 4842 και 4855/2021, εκδ. 2022, τομ. 2^{ος}, [-Ευθυμίου Χ.],σελ. 3235]. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τόπος εκτέλεσης είναι ο τόπος της κατάσχεσης. Η αποκλειστική ειδική δωσιδικία του τόπου της εκτέλεσης για την εκδίκαση της ανακοπής υπερισχύει κάθε άλλης αποκλειστικής ειδικής δωσιδικίας των γενικών διατάξεων [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Σ. Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο μετά τους Ν. 4842 και 4855/2021, εκδ. 2022, τομ. 2^{ος} [-Ρεντούλης], σελ.2990, ΜΠΡοδοπ 1/2023, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ].

[II] Από τον συνδυασμό των άρθρων 933 παρ. 1, 934 §§ 1-2, 982 παρ. 1,983 §§ 1-2,984-990 ΚΠολΔ προκύπτουν τα ακόλουθα: Η κατάσχεση «εις χείρας τρίτου» εντοπίζεται σε μία και μόνη διαδικαστική πράξη, δηλαδή στην επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου στον τρίτο. Από και με την επίδοση αυτή ολοκληρώνεται η κατάσχεση και παράγει τις έννομες συνέπειες της. Επομένως χρόνος επιβολής της κατάσχεσης είναι η επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου προς τον τρίτο, η οποία μπορεί να γίνει οποτεδήποτε, τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 122 επ. του ΚΠολΔ. Με αφετηρία την επίδοση αυτή υπολογίζεται η δήμερη προθεσμία του άρθρου 983 παρ. 2 του ίδιου κώδικα για την επίδοση του κατασχετηρίου και προς τον καθού η εκτέλεση οφειλέτη του επισπεύδοντος, όμως τήρηση ανάλογης προθεσμίας δεν απαιτείται εάν η επίδοση προς τον καθού η εκτέλεση έχει προηγηθεί εκείνης προς τον τρίτο. Η παράλειψη της επίδοσης προς τον καθού η εκτέλεση επιφέρει όχι ανυπόστατο αλλά ακυρότητα της κατασχέσεως, κηρυττομένη διά δικαστικής αποφάσεως κατόπιν ανακοπής

εκ του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Κατά συνέπεια η επιβολή της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου με τον ανωτέρω τρόπο αποτελεί την πρώτη μετά την επιταγή πράξη της κύριας διαδικασίας της εκτέλεσης [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Στ. Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο μετά τους Ν.4842 & 4855/2021, τόμος 2^{ος}, εκδ. 2022 (-Ευθυμίου Χ.), ΑΠ 884/2010, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΘες 1189/2014, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, Γιαταγάννα Σ. διπλωματική εργασία με θέμα «Οι Συνέπειες της αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου», Μάρτιος 2018, Νομική Σχολή, Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών Τομέας Β Ιδιωτικού Δικαίου, Πανεπιστημιακό Έτος 2016-2017, σελ. 7-21, ιδίως σελ.13, δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα [pergamos lib uoa.gr](http://pergamos.lib.uoa.gr), σελ. 7-21, ιδίως σελ.13, κατά την οποία η εμπρόθεσμη επίδοση του κατασχετηρίου στον καθού η εκτέλεση συνιστά διάφορη διαδικαστική πράξη που επιδρά στο κύρος της συντελεσθείσας με την πρώτη επίδοση κατασχέσεως, δεδομένου του ότι η επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο, χωρίς την εμπρόθεσμη κοινοποίηση στον οφειλέτη, καθιστά την κατάσχεση άκυρη, βλ. επίσης ΜΠΛαρ 535/2014, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, κατά την οποία η κατάσχεση στα χέρια τρίτου επιβάλλεται και αποκτά νομική ύπαρξη από και δια της κοινοποίησεως του κατασχετηρίου στον τρίτο ενώ η περαιτέρω κοινοποίηση αυτού στον καθού η εκτέλεση αποτελεί πρόσθετο στοιχείο του κύρους της κατασχέσεως. Ειδικότερα η κατάσχεση στα χέρια τρίτου εντοπίζεται σε μια μόνο διαδικαστική πράξη, ήτοι στην επίδοση του κατασχετηρίου στον τρίτο. Από της επιδόσεως αυτής ολοκληρώνεται η κατάσχεση και παράγει τις έννομες συνέπειες της].

[III] Κατά τη διάταξη του άρθρου 985 ΚΠολΔ ο τρίτος έχει τη δικονομική υποχρέωση, όπως εντός προθεσμίας οκτώ ημερών από την επίδοση σε αυτόν του κατασχετηρίου εγγράφου να δηλώσει αν είναι οφειλέτης της απαίτησης που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεθέν πράγμα και αν έχει επιβληθεί στα χέρια του άλλη κατάσχεση, συντηρητική ή αναγκαστική.

Σύμφωνα με το άρθρο 34 του Κ.Ε.Δ.Ε. (Ν.4978/2022), επί κατάσχεσης απαίτησης στα χέρια τρίτου, αν ο τρίτος δεν οφείλει τίποτα ή δεν οφείλει όλα τα χρήματα που αναφέρονται στο κατασχετήριο υποχρεούται να προβεί σε δήλωση εντός οκτώ ημερών από την επίδοση του κατασχετηρίου σε αυτόν, η οποία γίνεται εγγράφως, με αναφορά που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή στην υπηρεσία που εξέδωσε το κατασχετήριο έγγραφο. Κατά τη διάταξη δε του άρθρου 35 του Κ.Ε.Δ.Ε. [Ν.4978/2022], αν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί μεν εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που απαιτεί το άρθρο 35 του Κ.Ε.Δ.Ε. [Ν.4978/2022], λογίζεται κατά μαχητό τεκμήριο ως οφειλέτης του Δημοσίου για ολόκληρο το ποσό για το οποίο επιβλήθηκε η κατάσχεση [Ευθυμίου Χ. ο.π., υπό άρθρο 985, σελ.3247].

[IV] Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ και στην περίπτωση της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου πρέπει να ασκείται εντός των προθεσμιών του άρθρου 934 ΚΠολΔ, η εφαρμογή της οποίας παρουσιάζει ιδιορρυθμία. Οι προθεσμίες του άρθρου 934 ΚΠολΔ είναι δικονομικές και αρχίζουν από την επόμενη ημέρα μετά την πραγματοποίηση της πράξης εκτέλεσης που τις κινεί και αν ακόμη αυτή είναι αργία. Μετά την τροποποίηση του άρθρου 934 ΚΠολΔ από το Ν.4335/2015, ο υπολογισμός των προθεσμιών άσκησης της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ σχετίζεται με το εάν η εκτέλεση είναι άμεση ή έμμεση και σε περίπτωση που είναι

έμμεση με το χρονικό στάδιο στο οποίο βρίσκεται η εκτελεστική διαδικασία. Το πρώτο στάδιο, στο οποίο μπορεί να προβληθεί οποιοσδήποτε λόγος και αφορά την απαίτηση και την εγκυρότητα των μέχρι τότε πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας, εκτείνεται από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης, ή, σε περίπτωση κατασχέσεως εις χείρας τρίτου, από της επιδόσεως του κατασχετηρίου εγγράφου στον καθού, και έχει ως εναρκτήριο χρονικό σημείο υπολογισμού της προθεσμίας την ημέρα επιβολής της κατάσχεσης. Το δεύτερο στάδιο αφορά την τελευταία πράξη εκτέλεσης και έχει ως εναρκτήριο χρονικό σημείο τη διενέργεια της πράξεως αυτής και σε περίπτωση εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων την ημέρα του πλειστηριασμού και του αναπλειστηριασμού [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Σ. Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο μετά τους Ν. 4842 και 4855/2021, εκδ. 2022, τομ. 2^{ος}, (-Ρεντούλης Π.), υπό άρθρο 934, σελ.3008]. Ειδικά σε περίπτωση κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, η οποία υπό προϋποθέσεις επιφέρει την ex lege εκχώρηση της κατασχεθείσας απαίτησης στον δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση, αν οι λόγοι της ανακοπής αφορούν στο κύρος του εκτελεστού τίτλου και των πράξεων της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και την επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου στον καθού, η ανακοπή του καθού η εκτέλεση οφειλέτη ασκείται εντός προθεσμίας σαράντα πέντε [45] ημερών από την επομένη της επίδοσης του κατασχετηρίου στον καθού. Όταν όμως οι λόγοι ανακοπής αφορούν την κατασχεθείσα εις χείρας τρίτου απαίτηση ή τις πράξεις μετά την επίδοση του κατασχετηρίου στον καθού, η προθεσμία για την άσκηση της ανακοπής εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από τον χρόνο κατά τον οποίο συντελείται η εκχώρηση της απαίτησης στον επισπεύδοντα, δηλαδή δεν είναι προθεσμία σταθερή. Εάν υποβληθεί καταφατική δήλωση του τρίτου κατά το άρθρο 985 ΚΠολΔ, το αργότερο χρονικό σημείο άσκησης της ανακοπής κατά το άρθρο 933 ΚΠολΔ από τον καθού η εκτέλεση οφειλέτη είναι η εκπνοή της προβλεπόμενης στη διάταξη του άρθρου 988 παρ.1 προθεσμίας των οκτώ [8] άλλως τριάντα [30] ημερών, οπότε και συντελείται η αναγκαστική εκχώρηση της απαίτησης προς τον κατάσχοντα δανειστή. Αντιθέτως σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης του τρίτου, πραγματικής ή πλασματικής, εάν ασκηθεί ανακοπή του άρθρου 986 ΚΠολΔ από τον κατάσχοντα δανειστή, ο καθού η εκτέλεση οφειλέτης θα δικαιούται να προσβάλλει την σε βάρος του κατάσχεση μέχρι την τελεσιδικία της απόφασης επί της ανακοπής του άρθρου 986 ΚΠολΔ. Η προθεσμία άσκησης της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ αρχίζει από την επομένη της επίδοσης του κατασχετηρίου στον καθού, αν η επίδοση στον τρίτο έγινε σε προγενέστερο χρονικό σημείο, εάν όμως προηγήθηκε η επίδοση στον καθού, από την επομένη της επίδοσης του κατασχετηρίου στον τρίτο [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Σ., Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο μετά τους Ν.4842 και 4855/2021, τόμος 2^{ος}, [-Ρεντούλης Π.], υπό άρθρο 934, παρ.6, σελ. 3008, [-Ευθυμίου Χ.], υπό άρθρο 988, παρ.2, σελ. 3259, ΑΠ 954/2019, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 954/2019, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 166/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΠατρ 476/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΑθ 92/2022, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ]. Μέσα στην προθεσμία πρέπει να γίνει τόσο η

κατάθεση της ανακοπής όσο και η κοινοποίησή της [ΜΠΑθ 92/2022, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ]. Οι προθεσμίες των άρθρων 934, 985,988 ΚΠολΔ είναι δικονομικές διεπόμενες από τις διατάξεις των άρθρων 144 επ. ΚΠολΔ, εξετάζονται δε αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο και η παρέλευσή τους συνεπάγεται έκπτωση από το δικαίωμα προσβολής της σχετικής πράξης εκτέλεσης [ΚΠολΔ 151], εκφεύγουν δε της εξουσίας των ορίων διάθεσης εκ μέρους των διαδίκων [ΜΠΑθ 92/2022 ο.π.].

Υ] Κατά το άρθρο 126 παρ. 1 εδ. ε' του ΚΠολΔ, η επίδοση για το Δημόσιο γίνεται σε εκείνους που το εκπροσωπούν σύμφωνα με το νόμο. Περαιτέρω με τη διάταξη του άρθρου 5 του Κώδικα των νόμων περί δικών του Δημοσίου (Διάταγμα 26.6/10.7.1944) ορίζεται ότι μόνο οι κοινοποιήσεις προς τον Υπουργό Οικονομικών οποιουδήποτε δικογράφου επί δικών του Δημοσίου παράγουν νόμιμες συνέπειες και ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και όταν το Δημόσιο εκπροσωπείται δικαστικώς από άλλον, εκτός του Υπουργού των Οικονομικών, είτε από τους διευθυντές των ταμείων ή οικονομικούς εφόρους ή τελώνες ή άλλο οποιοδήποτε κρατικό όργανο, οπότε η επίδοση προς τον Υπουργό των Οικονομικών απαιτείται προσθέτως, με συνέπεια, στην περίπτωση παραλείψεως της, την ακυρότητα, που ερευνάται αυτεπαγγέλτως. Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι, για να είναι έγκυρη η επίδοση προς το Δημόσιο του σχετικού δικογράφου, πρέπει να γίνει, με ποινή ακυρότητας (απαράδεκτου στις δίκες του Κ.Ε.Δ.Ε.), τόσο στον Υπουργό Οικονομικών, όσο και στο αρμόδιο όργανο, και τούτο για μεγαλύτερη εξασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου. Σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή αν δεν επιδοθεί το δικόγραφο και στον Υπουργό Οικονομικών, η επίδοση δεν έχει ολοκληρωθεί και δεν παράγει έννομες συνέπειες, με αποτέλεσμα, ανεξαρτήτως βλάβης του Δημοσίου, να επέρχεται απαράδεκτο ή ακυρότητα, η οποία εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο. Ήδη, όμως, σύμφωνα με άρθρο 1 παρ. 1 του Ν.4389/2016, συνιστάται Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή, χωρίς νομική προσωπικότητα, με την επωνυμία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), με σκοπό τον προσδιορισμό, την βεβαίωση και την είσπραξη των φορολογικών, τελωνειακών και λοιπών δημοσίων εσόδων, που άπτονται του πεδίου των αρμοδιοτήτων της, ενώ, κατά το άρθρο 36 παρ. 1 του ίδιου νόμου, η Αρχή εκπροσωπείται δικαστικώς και εξωδίκως από τον Διοικητή της και παρίσταται αυτοτελώς, εκπροσωπώντας το Δημόσιο, σε κάθε είδους δίκες που έχουν ως αντικείμενο πράξεις ή παραλείψεις της ή τις έννομες σχέσεις που την αφορούν. Οι επιδόσεις των δικογράφων στις δίκες αυτές γίνονται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις προς τον Διοικητή, αντί του Υπουργού των Οικονομικών, και τέλος κατά τη διάταξη του άρθρου 43 «Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ισχύουν από 1η Ιανουαρίου 2017». Από τις σαφείς αυτές διατάξεις του Ν.4389/2016 συνάγεται ότι από 01^η.01.2017 για να είναι έγκυρη η επίδοση προς το Δημόσιο πρέπει να γίνει με ποινή ακυρότητας, τόσον στον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., όσο και στο αρμόδιο όργανο, ενώ καταργήθηκε η υποχρέωση κοινοποίησης στον Υπουργό Οικονομικών. Σε αντίθετη περίπτωση, δηλαδή αν δεν επιδοθεί το δικόγραφο και στον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε., η επίδοση δεν έχει ολοκληρωθεί και δεν παράγει έννομες συνέπειες, με αποτέλεσμα, ανεξαρτήτως βλάβης του Δημοσίου ή της παράστασής του ενώπιον του Δικαστηρίου, να επέρχεται απαράδεκτο ή ακυρότητα, η οποία εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο [ΑΠ 126/2012, Τράπεζα Νομικών

Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΠΠΗρ 31/2019, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΛαμ 84/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 1310/2021, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΡοδ 101/2018, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ]. Ειδικώς για την εκπροσώπηση και την επίδοση των δικογράφων σε δίκες που αφορούν σε φορολογικές εν γένει διαφορές και σε διαφορές που αναφύονται κατά είσπραξη των δημοσίων εσόδων, εφαρμόζονται, κατά περίπτωση, οι διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 περίπτωση α', σε συνδυασμό προς το άρθρο 49 (παράγραφοι 2 και 4) και 219 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97) και 85 παρ. 1, εδάφιο πρώτο του Ν.Δ. 356/1974 (Α' 90). Η προβλεπόμενη στο άρθρο 85 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο του Ν.Δ. 356/1974 κοινοποίηση στον Υπουργό Οικονομικών γίνεται προς τον Διοικητή, στην Κεντρική Υπηρεσία του ΝΣΚ", [...]", στο άρθρο 41 ότι "1. [...] 2. Από την έναρξη λειτουργίας της Αρχής: α) Οι οργανικές μονάδες Κεντρικές, Ειδικές Αποκεντρωμένες και Περιφερειακές, που υπάγονται στη Γ.Γ.Δ.Ε., όπως καθορίζονται στις διατάξεις του π.δ. 111/2014 (Α' 178 και 25) και τα συλλογικά όργανα της Γ.Γ.Δ.Ε. μεταφέρονται στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων και αποτελούν στο σύνολό τους υπηρεσίες και συλλογικά όργανα της Αρχής. [...]", στο δε άρθρο 43 ότι "Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου [άρθρα 1-43] ισχύουν από 1η Ιανουαρίου 2017, εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του". Έτσι, η Δ.Ο.Υ. ως περιφερειακή υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικής Διοίκησης της Γ.Γ.Δ.Ε. (άρθρα 2 παρ. 2 περ. γ υποπερ. ιι, 69 παρ. 2 περ. Γ, 80 π.δ. 111/2014, Α' 178) αποτελεί ήδη περιφερειακή υπηρεσία της Α.Α.Δ.Ε. και το Ελληνικό Δημόσιο εκπροσωπείται, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις, που παρατίθενται παραπάνω, από τον Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. [ΕφΠειρ 50/2025, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ].

Με την ένδικη ανακοπή [αριθμ.εκθ.καταθ.δικ..../2023] η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι, επί της από 31.12.2015 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης/2015 αίτησης της ίδιας και του συζύγου της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αγρινίου, για την υπαγωγή των οφειλών τους προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Ε..... Ε..... Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, και τον Οργανισμό Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, εκδόθηκε η υπ' αριθμ.2..../2017 οριστική απόφασή του, ήδη τελεσίδικη, που έκανε δεκτή την αίτηση προς την ίδια, ρύθμισε τα χρέη της με μηνιαίες καταβολές, ποσού 150,00 € εκάστη, για χρονικό διάστημα τριάντα μηνών, προς την πρώτη μετέχουσα ως άνω ανώνυμη τραπεζική εταιρεία και εξαίρεσε της εκποίησης την κύρια κατοικία της, με την υποχρέωση να καταβάλλει επίσης στην ως άνω μετέχουσα ανώνυμη τραπεζική εταιρεία το συνολικό ποσό των 37.244,34 €, εντός χρονικού διαστήματος δεκαπέντε ετών, με ισόποσες μηνιαίες καταβολές ποσού εκάστης 206,91 €. Ότι οι οφειλές της, οι οποίες στις 11.01.2016 ανέρχονταν στο συνολικό ποσό των 107.400,41 €, προέρχονται από τις ειδικότερα αναφερόμενες τρεις δανειακές συμβάσεις που συνήψε είτε ως οφειλέτρια είτε ως εγγυήτρια με την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Ε..... Ε..... Α.Ε.», ήτοι την υπ' αριθμ. 6..... σύμβαση καταναλωτικού δανείου, την υπ' αριθμ. 6..... σύμβαση στεγαστικού δανείου και την υπ' αριθμ.3..... σύμβαση δανείου, και ρυθμίστηκαν με την ανωτέρω απόφαση του Ειρηνοδικείου Αγρινίου [υπ' αριθμ.2..../2017]. Ότι ενώ είχε εκδοθεί η υπ' αριθμ.2..../2017 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αγρινίου, την οποία

τηρεί, η Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία [Δ.Ο.Υ.] Αγρινίου, δυνάμει του από 06.3.2023 και υπ'αριθμ.πρωτ. ΓΓΠΣ ο.....-ο..... κατασχετηρίου, προέβη σε κατάσχεση του ποσού των 49.630,00 € εις χείρας της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π..... Α.Ε.». Ότι το ως άνω κατασχετήριο επιδόθηκε στην τελευταία στις 06 Μαρτίου του έτους 2023 ενώ η ίδια έλαβε γνώση της κατάσχεσης στις 31 Μαρτίου του έτους 2023, κατόπιν της υπ'αριθμ.πρωτ.1...../2.....3.2023 αιτήσεώς της στη Δ.Ο.Υ. Αγρινίου. Ότι η καταγγελία της υπ'αριθμ.3..... σύμβασης δανείου από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία «Ε..... Ε..... ΑΕ», δυνάμει της από 28.01.2019 εξώδικης προσκλήσεώς της προς την ίδια και τον σύζυγό της, αντιβαίνει στη καλή πίστη και στα χρηστά ήθη και ως εκ τούτου είναι άκυρη καθώς έλαβε χώρα ενώ τηρούσε την ρύθμιση των οφειλών της, όπως αυτή ορίστηκε από την ως άνω υπ'αριθμ.2...../2017 απόφαση. Περαιτέρω η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η ανωτέρω με αριθμό 3..... σύμβαση δανείου τελούσε υπό την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία κατέπεσε με την καταγγελία της σύμβασης από την ανωτέρω πιστώτρια τράπεζα. Ότι ενώ εξυπηρετεί κανονικά την οφειλή που απορρέει από την ανωτέρω σύμβαση, όπως αυτή ρυθμίστηκε με την ανωτέρω δικαστική απόφαση, η ίδια οφειλή έχει βεβαιωθεί σε βάρος της από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. για το ποσό των 43.917,70 €, το οποίο φαίνεται ληξιπρόθεσμο και εις ολόκληρον απαιτητό. Ότι η κατάσχεση του ατομικού λογαριασμού της στην Τράπεζα Πειραιώς είναι άκυρη διότι τυγχάνει της προστασίας του Ν.3869/2010, έχει ήδη δε ρυθμιστεί η οφειλή της προς τη μετέχουσα πιστώτρια με τον καθορισμό μηνιαίων δόσεων, ώστε πλέον να μην οφείλεται ολόκληρο το ληξιπρόθεσμο κεφάλαιο της δανειακής σύμβασης και το υπ'αριθμ.πρωτ. 102113382353/26.10.2021 έγγραφο της Τράπεζας Εργασίας προς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, ότι δεν ρύθμισε τις οφειλές της, να είναι αναληθές, και σε κάθε περίπτωση αντιβαίνει στα χρηστά ήθη και στη καλή πίστη καθώς, ενώ έχει ρυθμίσει τις οφειλές της με την υπ'αριθμ.285/2017 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αγρινίου, η πιστώτρια τράπεζα προέβη σε καταγγελία της δανειακής σύμβασης, ώστε να καταπέσει η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου και να επακολουθήσει η κατάσχεση του τραπεζικού της λογαριασμού για το ποσό των 43.917,70 €.

Με βάση το ιστορικό αυτό, η ανακόπτουσα ζητεί, κατά παραδοχή ενός εκ των λόγων της ένδικης ανακοπής της, οι οποίοι βάλουν κατά της απαίτησης, ως ουσιαστικά βάσιμου, να ακυρωθεί η κατάσχεση εις χείρας τρίτου, η οποία επιβλήθηκε δυνάμει του από 06.3.2023 και με αριθμ.πρωτ. ΓΓΠΣ ο.....-ο..... κατασχετηρίου εις χείρας τρίτου, ήτοι της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π..... Α.Ε.», με Α.Φ.Μ. 9....., συνολικού ποσού 49.630,00 ευρώ, που επιδόθηκε σε αυτήν στις 06.3.2023 και έλαβε γνώση των εγγράφων από τη Δ.Ο.Υ. Αγρινίου στις 31.01.2023 μετά την υποβολή της υπ'αριθμ.πρωτ.1...../2.....3.2023 αιτήσεώς της.

Όπως προκύπτει από το προεισαγωγικό τμήμα του δικογράφου της ένδικης ανακοπής αυτή στρέφεται κατά της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, όπως νομίμως εκπροσωπείται από τον Διοικητή της, και της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας [Δ.Ο.Υ.] Αγρινίου, όπως νομίμως εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της. Όπως προκύπτει από την υπ'αριθμ.1.....Γ/1.....4.2023 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Α..... Κ....., και την υπ'αριθμ. 4.....Δ/24.4.2023 έκθεση

επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με έδρα το Πρωτοδικείο Αγρινίου, Α..... Γ....., ακριβές αντίγραφο της ένδικης ανακοπής, με έκθεση κατάθεσης δικογράφου, επιδόθηκε στην πρώτη και στην δεύτερη των καθών η ανακοπή, αντίστοιχα. Πλην όμως ικανότητα διαδίκου έχει το Ελληνικό Δημόσιο κατά τη διάταξη του άρθρου 62 ΚΠολΔ, όπως νομίμως εκπροσωπείται από την Α.Α.Δ.Ε. και εν προκειμένω από τη Δ.Ο.Υ. Πύργου, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας υπό στοιχείο [V]. Πλην όμως επειδή το Ελληνικό Δημόσιο παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατέθεσε νομοτύπως και εμπροθέσμως προτάσεις, αντί της κήρυξης απαραδέκτου της ένδικης ανακοπής ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης, πρέπει να θεωρηθεί ότι η ανακοπή ασκήθηκε κατά του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νομίμως εκπροσωπείται στη παρούσα δίκη από τις καθών η ανακοπή, ήτοι την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων και την Δ.Ο.Υ. Αγρινίου.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η ένδικη ανακοπή, η οποία συνιστά ένδικο βοήθημα που εισάγει δίκη περί την εκτέλεση καθώς το αντικείμενο της συνίσταται στον έλεγχο του κύρους των πράξεων της αναγκαστικής εκτέλεσης για τους προβαλλόμενους στο νόμο λόγους, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρθρα 583, 584, 585, 933 παρ.1 και 3, 937 παρ.3 ΚΠολΔ, καθώς η κατάσχεση έχει επιβληθεί βάσει νόμιμου εκτελεστού τίτλου κατά το άρθρο 2 παρ.2 του Κ.Ε.Δ.Ε., ενώ ισχύει η αποκλειστική δωσιδικία του τύπου της εκτέλεσης για την εκδίκαση της ανακοπής, η οποία υπερισχύει κάθε άλλης δωσιδικίας, γενικής ή ειδικής. Σημειωτέον ότι κατά τη νομοθετική πρόβλεψη του άρθρου 31 ΚΕΔΕ το Δημόσιο και οι λοιποί δημόσιοι φορείς που επισπεύδουν αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου έγκυρα επιδίδουν το κατασχετήριο έγγραφο σε οποιοδήποτε υποκατάστημα αυτού. Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.4 του άρθρου 983 το κατασχετήριο επιδίδεται είτε στην έδρα του νομικού προσώπου είτε σε οποιοδήποτε υποκατάστημά του [βλ. Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Στ. Ο Νέος Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ'άρθρο μετά τους Ν.4842 και 4855/2021, τόμος 2^{ος}, εκδ. 2022, (-Ευθυμίου Χ.), υπό άρθρο 983, V, σελ. 3237]. Με τη διάταξη αυτή δεν αποκτά νομική προσωπικότητα το υποκατάστημα, αλλά απλώς προσδίδεται νομική αυτοτέλεια σε αυτό, σε τρόπο ώστε να παρέχεται η δυνατότητα εμπρόθεσμης υποβολής της σχετικής δήλωσης του τρίτου. Στη θέση του τρίτου τοποθετείται το αρμόδιο για την πληρωμή της απαίτησης κατάστημα ή υποκατάστημα, στο οποίο προσδίδεται κάποια νομική αυθυπαρξία, καίτοι δεν αποτελεί αυτοτελές νομικό πρόσωπο, χωρίς βεβαίως αυτό να αποκτά ίδια νομική προσωπικότητα. Η επίδοση πρέπει να γίνει στον Διευθυντή του καταστήματος ή υποκαταστήματος, που προβαίνει και στην κατά το άρθρο 985 δήλωση [ΑΠ 1127/2017, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ]. Η νομοθετική επιλογή, που αποτυπώνεται στη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 983 ΚΠολΔ (για την κατάσχεση στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου το έγγραφο επιδίδεται στην έδρα του ή σε οποιοδήποτε κατάστημά του), είναι εύλογη ενόψει και της ηλεκτρονικής διασύνδεσης του δικτύου των τραπεζών, υπό την έννοια ότι κάθε τράπεζα, μέσω του on line ηλεκτρονικού συστήματος που διαθέτει, έχει άμεση

ενημέρωση και πλήρη εποπτεία επί του συνόλου των τραπεζικών λογαριασμών, οι οποίοι τηρούνται σε όλα τα υποκαταστήματά της [Ευθυμίου Χ. ο.π. υπό άρθρο 983 παρ.5, σελ. 3237, βλ. και αιτιολογική έκθεση Ν. 3994/2011 υπό το άρθρο 57]. Επειδή δε η απαίτηση που κατασχέθηκε είναι ιδιωτικής φύσεως δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά δικαστήρια [βλ. σχετ. Γιαταγάννα Σ. διπλωματική εργασία ο.π. σελ.170]. Έχει δε ασκηθεί εμπρόθεσμα κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας. Συγκεκριμένα η επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου στον τρίτο, εν προκειμένω ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π..... Α.Ε.», έγινε στις 06 Μαρτίου του έτους 2023 [06.3.2023], όπως προκύπτει από το υπ'αριθμ.πρωτ.ΓΓΠΣ : 0.....-06.3..... κατασχετήριο, που προσκομίζει με επίκληση το καθού η ανακοπή [από 31.3.2023 ακριβές αντίγραφο από το πρωτότυπο]. Σημειωτέον ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 207 ΚΠολΔ, που τυγχάνει εφαρμογής και στη παρούσα ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, η πληρεξούσια Δικαστική Αντιπρόσωπος του Ν.Σ.Κ. στις 19.5.2025 ειδοποιήθηκε από την Γραμματέα του παρόντος Δικαστηρίου, κατόπιν σχετικού αιτήματος της Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου, να προσκομίσει έως και τις 23 Μαΐου του έτους 2025, ημέρα Παρασκευή, την έκθεση επίδοσης του κατασχετηρίου εγγράφου στην ως άνω ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π..... Α.Ε.» καθώς και την τυχόν θετική δήλωση της τελευταίας ως προς την κατασχεθείσα απαίτηση. Τα ανωτέρω έγγραφα προσκομίστηκαν υπό το γενικό έγγραφο [συνημμένα Ν.Σ.Κ. Γ.Ν.Σ. στο Αγρίνιο υπ'αριθμ.πρωτ. 311-1...../1...../2.....5.2025, Δ.Ο.Υ. Αγρινίου Τμήμα Β Δικαστικό υπ'αριθμ.πρωτ. 2...../21.5.2025,] με θέμα «Κατεπείγουσα συμπλήρωση φακέλου Ελληνικού Δημοσίου» του Ν.Σ.Κ. Γ.Ν.Σ. στο Αγρίνιο με αριθμ.πρωτ.311-1...../1...../21.5.2025 στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 22.5.2025, ώρα 10.00. Το κατασχετήριο κατά το νόμο, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας, δεν επιδόθηκε στην ανακόπτουσα, καθής η αναγκαστική εκτέλεση, [βλ. σχετ. ΣτΕ 1130/2017, ΣτΕ 2080/2014, ΔΠΑ 2438/2020, περί του ότι η μη πρόβλεψη στο νόμο κοινοποίησης προς τον οφειλέτη του κατασχετηρίου εγγράφου σε περίπτωση αναγκαστικής κατάσχεσης εις χείρας τρίτου δεν παραβιάζει συνταγματικές διατάξεις, ούτε ειδικότερα τη διάταξη του άρθρου 20 παρ.2 του Συντάγματος, καθότι καθιδρύεται στο νόμο πλήρες σύστημα έννομης προστασίας του οφειλέτη του Δημοσίου]. Συνεπώς, εφόσον το κατασχετήριο δεν κοινοποιήθηκε κατά νόμο στην οφειλέτρια ανακόπτουσα, η προθεσμία για την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ αρχίζει από την πλήρη γνώση του κατασχετηρίου από την τελευταία [ανακόπτουσα]. Εν προκειμένω η ανακόπτουσα έλαβε γνώση της επίδικης κατάσχεσης στις 31 Μαρτίου του έτους 2023, δυνάμει του υπ'αριθμ.πρωτ.1...../31.3.2023 εγγράφου της Α.Α.Δ.Ε. - Δ.Ο.Υ. Αγρινίου-Τμήμα Β – Δικαστικό και Νομικής Υποστήριξης, που εκδόθηκε κατόπιν του υπ'αριθμ.πρωτ. 12...../2.....3.2023 αιτήματος της ανακόπτουσας. Όπως προκύπτει από το επίδικο κατασχετήριο η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π..... ΑΕ», ως τρίτος εις χείρας του οποίου η κατάσχεση, κλήθηκε κατά το νόμο να προβεί σε δήλωση εντός οκτώ εργάσιμων ημερών από την επομένη της κοινοποίησης του κατασχετηρίου [άρθρο 32 ΚΕΔΕ]. Στις 09 Μαρτίου του έτους 2023 [09.3.2023] προέβη σε θετική δήλωση για το σύνολο της απαίτησης. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας των οκτώ εργάσιμων ημερών από την

επομένη της κοινοποίησης του κατασχετηρίου, ήτοι στις 17 Μαρτίου του έτους 2023 [17.3.2023] επήλθε το αποτέλεσμα της κατάσχεσης, ήτοι η εκχώρηση της απαίτησης στον κατάσχοντα δανειστή, ήδη καθού η ανακοπή, Ελληνικό Δημόσιο. Η ανακοπή έχει ως λόγο που αφορά την απαίτηση και κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας ο προσδιορισμός της προθεσμίας για την άσκηση της ανακοπής του οφειλέτη κατά τη διάταξη του άρθρου 933 ΚΠολΔ συναρτάται με την εκ του νόμου εκχώρηση της απαιτήσεως στον δανειστή, η οποία επί καταφατικής δήλωσης του τρίτου, για την οποία τηρήθηκε η οκταήμερη προθεσμία της δήλωσης, επέρχεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας καταβολής του κατασχεθέντος ποσού [πρβλ.ΕφΛαρ 81/2020, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ], [άρθρα 31, 34,35 ΚΕΔΕ, Ν.4978/2022]. Επειδή δε εν προκειμένω εκ του νόμου το κατασχετήριο δεν επιδόθηκε στην ανακόπτουσα και αυτή έλαβε γνώση της συντελεσθείσας κατάσχεσης στις 31 Μαρτίου του έτους 2023 [31.3.2023], η προθεσμία άσκησης της επίδικης ανακοπής εκτείνεται έως την 27^η Απριλίου του έτους 2023 (27.4.2023), [παρέλευση προθεσμίας των άρθρων 34, 31 παρ.3 ΚΕΔΕ Ν.4978/2020]. Η ένδικη ανακοπή κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου στις 12.4.2023 [αριθμ.εκθ.καταθ...../12.4.2023] και η άσκηση της ολοκληρώθηκε στις 24 Απριλίου του έτους 2023 [24.4.2023] με την επίδοση επικυρωμένου ακριβούς αντιγράφου στη πρώτη των καθών Α.Α.Δ.Ε έχοντας προηγηθεί στις 18.4.2023 η επίδοση στη δεύτερη των καθών η ανακοπή Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ.1.....Γ/18.4.2023 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Α..... Κ....., και την υπ' αριθμ. 4.....Δ/24.4.2023 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, με έδρα το Πρωτοδικείο Αγρινίου, Α..... Γ..... Επομένως η ένδικη ανακοπή πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την βασιμότητα των λόγων της.

[VI] Κατά τη διάταξη του άρθρου 91 παρ.1 του ΚΠολΔ, με την επιφύλαξη του άρθρου 238, όποιος έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να ανακοινώσει τη δίκη σε τρίτους, ώσπου να εκδοθεί από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο οριστική απόφαση για την ουσία της υπόθεσης. Με την ανακοίνωση της δίκης γνωστοποιείται απλώς ο δικαστικός αγώνας προς τον τρίτο, χωρίς ο τελευταίος να καθίσταται διάδικος μέσω της ανακοινώσεως, αλλά καταλείπεται στην απόλυτη κρίση του να συμμετάσχει ή μη στη δίκη, η οποία του ανακοινώθηκε. Η κατάθεση αυτοτελούς δικογράφου ανακοίνωση της δίκης πρέπει να γίνει στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η δίκη και το εν λόγω δικόγραφο απαιτείται να επιδοθεί μόνον στον τρίτο και όχι στον αντίδικο εκείνου ο οποίος ανακοινώνει τη δίκη. Η ανακοίνωση της δίκης δεν επιφέρει τα αποτελέσματα της εκκρεμοδικίας. Ο λήπτης της ανακοινώσεως δεν καθίσταται διάδικος μέσω αυτής, πλην όμως έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση στη δίκη που του ανακοινώθηκε χωρίς να χρειάζεται να επικαλεσθεί έννομο συμφέρον. Αν ο τρίτος, προς τον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη δεν μετάσχει στη δίκη μέσω παρεμβάσεως, τότε το δικαστήριο δεν ασχολείται με την ανακοίνωση, δεδομένου ότι οι δυσμενείς συνέπειες για τον τρίτο, ήτοι η απώλεια του δικαιώματος τριτανακοπής, θα επέλθουν απευθείας από το νόμο [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Στ. ο.π. (-Πλεύρη Α.), υπό άρθρο 92, σελ. 367, όπου παραπομπή σε νομολογία].

[VII] Η προσεπίκληση συνιστά διαδικαστική πράξη, η οποία ασκείται από τον αρχικό διάδικο και συνίσταται στην πρόσκληση τρίτου προσώπου, το οποίο βρίσκεται έξω από τη δίκη, να μετάσχει σε αυτήν ως κύριος διάδικος. Η προσεπίκληση διακρίνεται από την ανακοίνωση της δίκης, καθώς η τελευταία έχει αμυντικό χαρακτήρα και αποτελεί απλή γνωστοποίηση προς τον τρίτο της εκκρεμούς δίκης, σε αντίθεση με την προσεπίκληση, η οποία έχει επιθετικό χαρακτήρα, ανάλογο με αυτόν της αγωγής. Η προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή συνιστά μια από τις τρεις μορφές προσεπίκλησης κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και ρυθμίζεται στο άρθρο 88 του τελευταίου. Η προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για την αγωγή [άρθρο 89 εδ.α ΚΠολΔ], πολύ περισσότερο όμως η άσκησή της, σε συνδυασμό με σώρευση παρεμπόπτουσας αγωγής αποζημίωσης, έχει τα αποτελέσματα που έχει η άσκηση της αγωγής [άρθρο 89 εδ.β ΚΠολΔ]. Με την άσκηση της προσεπίκλησης δημιουργείται μια νέα έννομη σχέση δίκης ανάμεσα στον προσεπικαλέσαντα ενάγοντα και στον προσεπικαλούμενο εναγόμενο διαφορετική από την ήδη υφιστάμενη έννομη σχέση της δίκης. Επί προσεπίκλησης δικονομικού εγγυητή μεταξύ προσεπικαλούντος και προσεπικαλούμενου δημιουργείται παρεμπόπτουσα δίκη που έχει ως αντικείμενο την αναγνώριση της εγγυητικής ευθύνης του προσεπικληθέντος, ενδεχομένως και την καταδίκη αυτού στην αποκατάσταση της ζημίας αν σωρευθεί και παρεμπόπτουσα αγωγή αποζημίωσης. Η προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή προϋποθέτει προϋφιστάμενη έννομη σχέση από το νόμο, από σύμβαση ή αδικοπραξία μεταξύ προσεπικαλούντος και προσεπικαλούμενου, η οποία θεμελιώνει δικαίωμα αποζημίωσης του προσεπικαλούντος αν ηττηθεί ολικά ή μερικά στη δίκη. Η υποχρέωση του προσεπικαλούμενου να αποζημιώσει τον ηττηθέντα διάδικο απορρέει από το ουσιαστικό δικαίο και αφορά τις ουσιαστικές έννομες σχέσεις τους. Δικονομικός εγγυητής μπορεί να είναι και ο εις ολόκληρον οφειλέτης λόγω αδικοπραξίας [Πρατικάκης Κωνσταντίνος, Διπλωματική Εργασία «Δικονομικά ζητήματα από την προσεπίκληση του δικονομικού εγγυητή στην πρωτοβάθμια δίκη και στη δίκη των ενδίκων μέσων», 11^{ος} έτους 2021, Ε.Κ.Π.Α. Νομική Σχολή, Π.Μ.Σ. Πολιτική Δικονομία, Πανεπιστημιακό Έτος 2020-2021, δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα www.pergamos.uoa.gr, ιδίως σελ.22, όπου αναφορά στις έννομες σχέσεις από τις οποίες απορρέει η ευθύνη του δικονομικού εγγυητή, μεταξύ των οποίων η έννομη σχέση του πρωτοφειλέτη με τον εναγόμενο εγγυητή με παραπομπή στην ΑΠ 689/1964 ΝοΒ 1965, 399-400, ΑΠ 1433/2005, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», ΕφΑθ 26/2019, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΠΠΑθ 3251/2019, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΑθ 2532/2020, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ»,].

Η ήττα του διαδίκου αποτελεί στοιχείο του πραγματικού της υποχρέωσης του τρίτου προς αποζημίωση και όρο απαραίτητο για την δημιουργία της εγγυητικής ευθύνης του προσεπικληθέντος κατά τη διάταξη του άρθρου 69 παρ.1 ε ΚΠολΔ, του οποίου η πλήρωση βρίσκεται εκτός της εγγυητικής σχέσης μιας και η ανωτέρω δυσμενής έκβαση της δίκης αφορά την αντιδικία από την κύρια δίκη, δηλαδή την αντιδικία μεταξύ του προσεπικαλέσαντος και του αντιδίκου του. Απαιτείται δηλαδή αντικειμενική συνάφεια της μεταξύ των διαδίκων της αγωγής ουσιαστικής έννομης σχέσης και αυτής των διαδίκων της προσεπίκλησης.

Συνάφεια διαπιστώνεται πρακτικώς αν ο προσεπικαλούμενος θα μπορούσε να εναχθεί από τον αντίδικό του προσεπικαλούντα, βάσει των ρυθμίσεων του ουσιαστικού δικαίου, έτσι ώστε αν ο προσεπικαλούμενος είναι άσχετος προς την ουσιαστική έννομη σχέση του αντιδίκου του προσεπικαλούντα [βλ. Πρατικάκης Κ. ο.π. ιδίως σελ.25].

Στις περιπτώσεις των άρθρων 86 και 87 ΚΠολΔ ο προσεπικαλούμενος αποκτά την ιδιότητα του διαδίκου με μόνη την προσεπίκληση, χωρίς να ασκήσει παρέμβαση και γίνεται αναγκαίος ομόδικος. Πλην όμως στη περίπτωση του δικονομικού εγγυητή, ο οποίος προσεπικλήθηκε από τον εναγόμενο και ενάγεται από αυτόν για να τον αποζημιώσει εάν ευδοκιμήσει η κύρια αγωγή, γίνεται δεκτό ότι δεν γίνεται διάδικος στην κύρια δίκη, αν δεν προσέλθει ή προσέλθει και χωρίς να παρέμβει περιορίζεται στην απόκρουση της προσεπίκλησης και στην άρνηση της υποχρέωσής του για αποζημίωση [Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Στ. ο.π. [Πλεύρη Α.], υπό άρθρο 89, σελ. 359, ΑΠ 1532/2024, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 599/2022, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 165/2004, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΔωδ 84/2020, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 55/2007, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ].

[VIII] Στο άρθρο 31 παρ.1 ΚΠολΔ καθιερώνεται αποκλειστική δωσιδικία του δικαστηρίου της αγωγής για την προσεπίκληση και συνεπώς δεν τίθεται θέμα για την υλική και τοπική αρμοδιότητα του δικαστηρίου. Ζήτημα δημιουργείται ως προς το ζήτημα της διαφορετικής διαδικασίας ανάμεσα στην κύρια δίκη της αγωγής και στη δίκη της προσεπίκλησης. Ειδικά όταν με την προσεπίκληση ενώνεται παρεμπίπτουσα αγωγή τυχόν διαφοροποίηση της διαδικασίας [τακτική διαδικασία-ειδική διαδικασία, αντίστοιχα και αντιστρόφως] διατάσσεται ο χωρισμός και η παραπομπή στο αρμόδιο δικαστήριο [βλ. Απαλαγάκη Χ.-Σταματόπουλος Στ. ο.π. τόμος 1^{ος}, εκδ.2022, [-Πλεύρη Α.], υπό το άρθρο 89, Πρατικάκης Κ. ο.π. ιδίως σελ.31, ΠΠΑΘ 859/2016, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΜΠΑΘ 4962/2013, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, επίσης βλ Πλεύρη Α.ο.π. υπό το άρθρο 285 σελ.1059 κατά την οποία σε αντίθεση με τα όσα ισχύουν για τα παρεμπίπτοντα ζητήματα κατά τη διάταξη του άρθρου 284 ΚΠολΔ η συνεκδίκηση κύριας και παρεμπίπτουσας αγωγής προυποθέτει τόσο ταυτότητα διαδικασίας όσο και ταυτότητα διαδικασίας μεταξύ κύριας και παρεμπίπτουσας αγωγής].

Το καθού η ανακοπή Ελληνικό Δημόσιο με το από 09.02.2024 δικόγραφο, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 2...../12.02.2024, προέβη σε προσεπίκληση της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Ε..... Ε..... Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «Ε..... Ε.....» προς άσκηση αναγκαστικής παρέμβασης ενωμένη με παρεμπίπτουσα αγωγή, στην οποία εκθέτει ότι δυνάμει της υπ' αριθμ. 3..... σύμβασης δανείου, που καταρτίστηκε στις 13.01.2009 μεταξύ της προσεπικαλούμενης-παρεμπιπτόντως εναγομένης και του Λ..... Τ....., χορηγήθηκε στον τελευταίο δάνειο ύψους 61.950,00 € για κεφάλαιο κίνησης, σύμφωνα με τις διατάξεις της 31221/Β.1513/08.7.2008 απόφασης του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και της 2/52815/0025/04.8.2008 απόφασης του ίδιου Υπουργείου, με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου σε ποσοστό 80%, την οποία συνυπέγραψε η ανακόπτουσα παραιτούμενη της ενστάσεως της διζήσεως

και των λοιπών ενστάσεων του εγγυητή. Ότι ο οφειλέτης δεν ανταποκρίθηκε στις δανειακές του υποχρεώσεις με αποτέλεσμα να περιέλθει σε υπερημερία και ειδικά ως προς τον με αριθμό 0026 94..... 8..... 96..... δανειακό λογαριασμό, κατόπιν αιτήματος της προσεπικαλούμενης να καταπέσει η εγγύηση και να καταβάλει σε αυτήν το συνολικό ποσό των 43.197,70 €. Ότι η Δ.Ο.Υ. Αग्रινίου βεβαίωσε το ανωτέρω ποσό των 43.917,70 ευρώ σε βάρος του οφειλέτη Λ..... Τ..... ενώ σύμφωνα με τον αποσταλέντα από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους χρηματικό κατάλογο 8...../23.11.2021 συνυπόχρεη είναι η εγγυήτρια Χ..... Σ..... και ήδη ανακόπτουσα, με αποτέλεσμα η Δ.Ο.Υ. Αग्रινίου να επιβάλει σε βάρος της μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης, μεταξύ των οποίων η επίδικη κατάσχεση εις χείρας της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π..... Α.Ε.» για το συνολικό ποσό των 49.630,00€. Ότι κατά της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου η ανακόπτουσα άσκησε την ένδικη από 12.4.2023 ανακοπή, με την οποία ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει το βεβαιωθέν ποσό διότι με την υπ'αριθμ.2...../2017 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αग्रινίου έγινε δεκτή σχετική αίτησή της υπαγωγής στο Ν.3869/2010 και ρυθμίστηκαν οι οφειλές της προς την προσεπικαλούμενη-παρεμπιπτόντως εναγόμενη, ρύθμιση η οποία τηρείται έως την ημερομηνία σύνταξης της ανακοπής. Ότι σε περίπτωση επιτυχούς έκβασης της ανωτέρω δίκης για την ανακόπτουσα, με το να κριθεί η ανυπαρξία της οφειλής της προς το καθού η ανακοπή και ήδη προσεπικαλούμενο-παρεμπιπτόντως εναγόμενο άλλως ότι αυτή ανέρχεται σε μικρότερο ποσό εκείνου για το οποίο επιβλήθηκε η κατάσχεση, και δεδομένου ότι ο εγγυητής ευθύνεται για την έκταση της κύριας οφειλής, θα δικαιούται να αναζητήσει βάσει των διατάξεων περί αδικαιολογήτου πλουτισμού περί καταβολής χωρίς νόμιμη αιτία [αχρεωστήτως καταβληθέν] το ποσό που κατέβαλε στην προσεπικαλούμενη-παρεμπιπτόντως εναγομένη χωρίς νόμιμη αιτία ώστε αυτή να καταστεί αδικαιολογήτως πλουσιότερη. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί η προσεπικαλούμενη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Τράπεζα Ε..... Ε..... Α.Ε.» να παρέμβει στην κύρια δίκη επί της από 12.4.2023 [αρ.εκθ.καταθ. Ειδ.Μ./2023] ανακοπής και σε περίπτωση εν όλω ή εν μέρει παραδοχής της ανακοπής αυτής να υποχρεωθεί η προσεπικαλούμενη-παρεμπιπτόντως εναγομένη να καταβάλει σε αυτό [Ελληνικό Δημόσιο] το ποσό των 43.917,70 € άλλως το ποσό κατά το οποίο ήθελε ακυρωθεί μερικώς το από 06.3.2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου Γ.Γ.Π.Σ. ο.....-06 κατασχετήριο εις χείρας της Τράπεζας Π..... ως τρίτης, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Τέλος ζητεί να καταδικαστεί η προσεπικαλούμενη-παρεμπιπτόντως εναγομένη στη δικαστική δαπάνη του.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή και η ενωμένη με αυτή παρεμπιπτούσα αγωγή αρμοδίως καθ'ύλην και κατά τόπον εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά το άρθρο 31 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρθρα 69 παρ.1 περ.ε, 283, 285 ΚΠολΔ. Η προσεπίκληση κατατέθηκε στο παρόν Δικαστήριο της κύριας δίκης με αυτοτελές δικόγραφο, που έλαβε αριθμό έκθεσης κατάθεσης 25/12.02.2024, και επιδόθηκε στην μεν ανακόπτουσα της κύριας δίκης στις 14 Φεβρουαρίου του έτους 2024 [14.02.2024], όπως προκύπτει από την υπ'αριθμ. 2...../14.02.2024 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Δυτικής Στερεάς Ελλάδας Γ..... Κ....., στη

δε προσεπικαλούμενη παρεμπιπτόντως εναγομένη στις 16 Φεβρουαρίου του έτους 2024 [16.02.2024], όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ.5...../16.02.2024 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Ι..... Γ....., ήτοι η επίδοση της προσεπίκλησης έλαβε χώρα προ πέντε ημερών της ορισθείσας αρχικής δικασίμου συζήτησης της ανακοπής, όπως απαιτεί η διάταξη του άρθρου 591 παρ.1 β ΚΠολΔ. Σημειωτέον ότι εν προκειμένω δεν απαιτείται να τηρηθεί η διαδικασία της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας διαμεσολάβησης [Υ.Α.Σ.] καθώς ένας εκ των διαδίκων ήταν το Ελληνικό Δημόσιο, η οποία άλλως θα έπρεπε να τηρηθεί [περί του ότι η τήρηση της διαδικασίας της Υ.Α.Σ. είναι αναγκαία επί της προσεπίκλησης του δικονομικού εγγυητή ιδίως όταν ενώνεται με παρεμπιπτούσα αγωγή βλ. Πλεύρη Α. ο.π. υπό άρθρο 88 σελ.356]. Ωστόσο η παρεμπιπτούσα αγωγή, η οποία περιέχει αυτοτελές αίτημα και παραδεκτά ασκείται έως και τον παρόντα πρώτο βαθμό [ΑΠ 111/2020, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ] και για την οποία τηρήθηκε η ορισμένη έγγραφη προδικασία [ΚΠολΔ 111,283], με την κατάθεση ιδιαίτερου δικογράφου στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, την εγγραφή της στο οικείο πινάκιο και την επίδοσή της στην παρεμπιπτόντως εναγόμενη πριν πριν από τη συζήτηση της ανακοπής [κύριας αγωγής], δεν υπάγεται στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών [άρθρα 614 επ. με τις αποκλίσεις του άρθρου 937 παρ.3 του ΚΠολΔ] αλλά στην τακτική διαδικασία με αποτέλεσμα να μην συντρέχει εν προκειμένω η μια εκ των δύο προϋποθέσεων της συνεκδίκησης. Επομένως πρέπει να διαταχθεί ο χωρισμός της δίκης ως προς την υπό κρίση παρεμπιπτούσα αγωγή, η οποία σωρεύεται στο ίδιο δικόγραφο με την κρινόμενη προσεπίκληση και να παραπεμφθεί η υπό κρίση παρεμπιπτούσα αγωγή να δικαστεί από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αιτωλοακαρνανίας-Κεντρική Έδρα Αγρινίου κατά την προσήκουσα τακτική διαδικασία, κατά την οποία θα κριθούν τα ζητήματα του παραδεκτού, της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητάς της. Περαιτέρω, επειδή η απόφαση που διατάσσει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά την προσήκουσα διαδικασία δεν είναι οριστική, δεν πρέπει στην παρούσα απόφαση να περιληφθεί διάταξη σχετική με τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων της παρεμπιπτούσας αγωγής.

Η προσεπικαλούμενη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Ε..... ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και τον διακριτικό τίτλο « EUROBANK Α.Ε.» παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στη παρούσα δικάσιμο καταθέτοντας προτάσεις επί της έδρας, με τις οποίες περιορίστηκε στην άρνηση της προσεπίκλησης και ειδικότερα της εγγυητικής της ευθύνης χωρίς να ασκήσει παρέμβαση, απλή πρόσθετη. Συνεπώς και κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη της παρούσας η προσεπικαλούμενη δεν κατέστη διάδικος στη δίκη της ανακοπής ούτε δημιουργείται επιγενόμενη αναγκαστική ομοδικία μεταξύ της προσεπικαλούμενης και του προσεπικαλέσαντος Ελληνικού Δημοσίου [βλ. και ΑΠ 55/2023, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ].

Με τον πρώτο λόγο της ένδικης ανακοπής η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι, μεταξύ των δανειακών συμβάσεων που έχει συνάψει με την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Ε..... Ε..... Α.Ε.», εκ των οποίων οι συνολικές οφειλές στις 11.01.2016 ανέρχονταν στο ποσό των 107.400,44 €, είναι και η με αριθμό 32..... σύμβαση δανείου, στην οποία ενέχεται ως εγγυήτρια, με οφειλέτη τον σύζυγό της, και εκ της οποίας η οφειλή στις 11.11.2016 ανήλθε κατά κεφάλαιο στο ποσό των 61.092,21 €, τόκους στο ποσό των 5.108,38 € και έξοδα στο ποσό των

93,48 ευρώ. Ότι η εν λόγω σύμβαση τελεί υπό την εγγύηση του καθού η ανακοπή Ελληνικού Δημοσίου. Ότι επί της από 31.12.2015 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 4.../2015 αιτήσεως της για την υπαγωγή των οφειλών της στη ρύθμιση του Ν.3869/2010 εκδόθηκε η υπ'αριθμ.2..../2017 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αγρινίου, ήδη τελεσίδικη, η οποία έκανε δεκτή την αίτηση και ρύθμισε τα χρέη της με μηνιαίες καταβολές, ποσού εκάστης 150.00 €, για χρονικό διάστημα τριάντα [30] μηνών αρχής γενομένης από τη δημοσίευση της απόφασης, επίσης την υποχρέωσε να καταβάλλει μέσα σε ένα έτος από τη λήξη των καταβολών της ανωτέρω ρύθμισης, ήτοι μετά το πέρας των τριάντα μηνών, το ποσό των 300,00 € στην πρώτη μετέχουσα πιστώτρια ενώ εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία της, ήτοι το υπό στοιχεία Αι διαμέρισμα πολυκατοικίας ανεγερθείσας στο δημοτικό διαμέρισμα Α..... Κ..... του Δήμου Αγρινίου, επί της οδού Π..... αρ.10, με την υποχρέωση να καταβάλει το συνολικό ποσό των 37.244,34 €, εντός χρονικού διαστήματος δεκαπέντε ετών, σε 180 ισόποσες μηνιαίες καταβολές, ποσού εκάστης 206,91 €, αρχής γινομένης τριάντα μήνες μετά τη δημοσίευση της εν λόγω απόφασης. Ότι, μολονότι για τις οφειλές της προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Ε.... Ε..... Α.Ε.», ήδη προσεπικαλούμενη, ισχύει η ρύθμιση που όρισε η ως άνω απόφαση, την οποία τηρεί, η Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία [Δ.Ο.Υ.] Αγρινίου, δυνάμει του από 06.3.2023 και υπ'αριθμ.πρωτ.ΓΓΠΣ : ο.....-06 κατασχετηρίου εις χείρας τρίτου, επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση, για το ποσό των 49.630,60 ευρώ, εις χείρας της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ Π.... ΑΕ». Ότι της κατασχέσεως αυτής προηγήθηκε η καταγγελία της υπ'αριθμ. 3..... σύμβασης από την ανωτέρω πιστώτρια ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, δυνάμει της από 28.01.2019 εξώδικης δήλωσης, η οποία έλαβε χώρα κατά το χρονικό διάστημα που τηρούσε τη ρύθμιση. Ότι κατά την κατάπτωση της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου η οφειλή της δεν ανερχόταν στο ποσό για το οποίο καταγγέλθηκε η σύμβαση και με την καταβολή αυτού υποκαταστάθηκε το τελευταίο στη θέση της δανειστρίας τράπεζας αλλά είχε ρυθμιστεί με μηνιαίες καταβολές των οποίων ήταν ενήμερη. Με βάση το ιστορικό αυτό η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι θα πρέπει να ακυρωθεί η επίδικη κατάσχεση εις χείρας τρίτου διότι η υπαγωγή των δανειακών οφειλών της στις διατάξεις του Ν.3869/2010 εμποδίζει να καταστεί ληξιπρόθεσμη και απαιτητή το σύνολο της οφειλής της από την δανειακή σύμβαση.

Τον λόγο αυτό ανακοπής αντικρούει το καθού η ανακοπή Ελληνικό Δημόσιο με τις νομοτύπως κατατεθείσες προτάσεις του ισχυριζόμενο ότι, παρά το ότι η διαδικασία του Ν.3869/2010 είναι συλλογική και ο οφειλέτης οφείλει να διαλάβει στην αίτησή του το σύνολο των πιστωτών του, εν προκειμένω δεν κατέστη διάδικος στη δίκη επί της αιτήσεως υπαγωγής σε αυτόν, που υπέβαλε η ανακόπτουσα, με αποτέλεσμα να μπορεί να ασκήσει ως δανειστής κατά του οφειλέτη ατομικά καταδιωκτικά μέτρα.

Επί του λόγου αυτού ανακοπής θα πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα :

[IX] Ο οφειλέτης πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν.3869/2010 να αναφέρει τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους ενώ δεν τίθεται όριο ως προς τον αριθμό των πιστωτών και το ύψος των απαιτήσεων, καθώς ο Ν.3869/2010 αφορά τη ρύθμιση και απαλλαγή από τα χρέη ανεξαρτήτως ορίων. Από το εδάφιο γ της παρ.1 του άρθρου 8 περί ένταξης από τον δικαστή των απαιτήσεων που

παραλείφθηκαν προκύπτει με σαφήνεια η νομοθετική βούληση για συλλογική διαδικασία ρύθμισης των οφειλών του αιτούντος. Το ίδιο προκύπτει από το εδάφιο γ του άρθρου 10 παρ.1 περί έκπτωσης του αιτούντος από τη διαδικασία αν με δική του υπαιτιότητα παραλείψει κάποιο χρέος του και δεν το αναφέρει στην αίτησή του. Επίσης το γεγονός ότι ο νομοθέτης ορίζει ότι η διαδικασία ρύθμισης των οφειλών συνιστά συλλογική διαδικασία προκύπτει και από την αναφερόμενη στη διάταξη του άρθρου 85 παρ.1 του Ν.3996/2011 φράση «των οφειλών τους». Ενδέχεται ο οφειλέτης να υπολογίσει να διαθέσει κάποιο ποσό σε μη ενταγμένους πιστωτές, το οποίο δεν θα γίνει δεκτό από τον δικαστή. Σε αυτή την περίπτωση ο οφειλέτης μη εντάσσοντας όλους τους πιστωτές του στη διαδικασία αυτοκαταδικάζεται σε : α) παράλληλη ικανοποίηση των εξωδικαστικών πιστωτών με ποσό που δεν διαθέτει καθώς τα εισοδήματά του τα υπολόγιζε ο δικαστής μόνο για τις βιοτικές ανάγκες του και τους ενταγμένους πιστωτές ή β) σε αδυναμία συμμόρφωσης στην απόφαση ρύθμισης που θα εκδοθεί, αν επιλέξει να ικανοποιήσει με τα ίδια εισοδήματα τόσο τους εξωδικαστικούς πιστωτές όσο και τους ενταγμένους στη διαδικασία. Σε μια τέτοια περίπτωση αντιμετωπίζει τη ρευστοποίηση της περιουσίας του από τους εξωδικαστικούς πιστωτές ή/και έναντι των ενταγμένων πιστωτών την έκπτωση από τη διαδικασία κατά το άρθρο 11 παρ.2. Το γράμμα του νόμου δεν υποχρεώνει ρητώς τον οφειλέτη να ζητήσει τη ρύθμιση του συνόλου των οφειλών του, πλην όμως σκοπός του νόμου είναι η άπαξ και συνολική ρύθμιση των οφειλών του. Άλλωστε ο οφειλέτης που θα επιλέξει να μην ρυθμίσει κάποια απαίτηση κινδυνεύει να μην μπορέσει να επωφεληθεί από τις διατάξεις του Ν.3869/2010 [Βενιέρης Ιακ.-Κατσάς Θ. Εφαρμογή του Ν.3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, γ εκδ. σελ. 240 επ. Ειρκρωπίας 517/2013, Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ», όπου εκτενείς παραπομπές σε θεωρία].

[X] Με την υπ' αριθμ. 3/2023 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου η απαλλαγή του πρωτοφειλέτη από τα χρέη του κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Ν.3869/2010, είτε κατόπιν συμβιβασμού με τους πιστωτές του (άρθρο 7) είτε κατόπιν ρύθμισης αυτών με δικαστική απόφαση (άρθρα 8 και 9), ενεργεί υποκειμενικά, δηλαδή αφορά μόνο τον υπερχρεωμένο οφειλέτη και δεν επεκτείνεται στους εγγυητές, έναντι των οποίων οι πιστωτές διατηρούν ακέραια τα δικαιώματά τους. Έτσι, κρίθηκε πλέον ότι ο εγγυητής δεν δικαιούται να επικαλεσθεί υπέρ αυτού το άρθρο 851 ΑΚ (ο εγγυητής ευθύνεται για την έκταση που έχει κάθε φορά η κύρια οφειλή), όταν ο πρωτοφειλέτης πέτυχε την υπαγωγή των οφειλών του στις διατάξεις του Ν.3869/2010. Με άλλη διατύπωση, το πραγματικό γεγονός της ρύθμισης των χρεών του πρωτοφειλέτη στις διατάξεις του ως άνω νόμου θεμελιώνει προσωποπαγή ένσταση και ως εκ τούτου, ο εγγυητής δεν δικαιούται να επικαλεσθεί ούτε το γεγονός της ρύθμισης κατ' άρθρο 853 ΑΚ προς περιορισμό της ευθύνης του, αφού το άρθρο αυτό του επιτρέπει να προτείνει κατά του δανειστή τις μη προσωποπαγείς ενστάσεις του πρωτοφειλέτη. Έτσι, η ευθύνη του εγγυητή έναντι του δανειστή παραμένει ακέραια και δεν περιορίζεται στη διαφορά μεταξύ του αρχικού χρέους και αυτού, στο οποίο μειώθηκε το χρέος λόγω της ρύθμισης. Στο κείμενο της απόφασης επισημαίνεται ότι ο εγγυητής δεν μπορεί να επικαλεστεί έναντι του δανειστή την απαλλαγή ή τη μείωση της οφειλής του πρωτοφειλέτη, δηλαδή δεν δικαιούται να περιορίσει έναντι του δανειστή την ευθύνη στη διαφορά μεταξύ των δύο ποσών.

Η ευθύνη του εγγυητή παραμένει ακέραια και ο δανειστής δικαιούται να αξιώσει από αυτόν ολόκληρο το αρχικό χρέος, ακόμη και όταν το ποσόν του χρέους δεν μειώνεται απλώς αλλά μηδενίζεται με δικαστική απόφαση κατ' άρθρο 8 παρ.2 Ν.3869/2010. Η μνεία στο κείμενο της απόφασης ότι ο πιστωτής διατηρεί ακέραια τα δικαιώματά του έναντι του εγγυητή και περαιτέρω ότι ο τελευταίος ευθύνεται για το αρχικώς συμφωνημένο χρέος αναφέρεται μόνο στη μείωση του χρέους λόγω της ρύθμισης και δεν εξοβελίζει την εφαρμογή του άρθρου 483 ΑΚ, σύμφωνα με το οποίο, η καταβολή που έγινε από έναν συνοφειλέτη απαλλάσσει και τους λοιπούς. Ως εκ τούτου, ο εγγυητής, αμυνόμενος κατά του δανειστή, δικαιούται να ζητήσει να αφαιρεθούν από το ποσόν, το οποίο θα υποχρεωθεί να καταβάλει, όσα κατέβαλε ο πρωτοφειλέτης προ της υπαγωγής του στις διατάξεις του Ν.3869/2010. Ο Άρειος Πάγος θεμελίωσε την απόφασή του στον σκοπό του Ν.3869/2010, ο οποίος ήταν η αντιμετώπιση του έντονου κοινωνικού προβλήματος της υπερχρέωσης των φυσικών προσώπων χωρίς πτωχευτική ικανότητα, τα οποία είχαν περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών τους. Με τη ρύθμιση των χρεών τους και την απαλλαγή από αυτά ο νομοθέτης στόχευσε στον απεγκλωβισμό τους από την υπερχρέωση και παράλληλα στην εξασφάλιση ενός ελάχιστου επιπέδου οικονομικής διαβίωσης για τα ίδια τα υπερχρεωμένα πρόσωπα και τα προστατευόμενα μέλη της οικογένειάς τους, στη διατήρηση της κύριας κατοικίας τους και στην επανάκτηση της αγοραστικής τους δύναμης, ώστε να προαχθεί η οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Δηλαδή, κρίσιμο για την παροχή της προστασίας του Ν.3869/2010 είναι το πρόσωπο του οφειλέτη, στο οποίο απέβλεψε ο νομοθέτης και όχι το χρέος καθ' εαυτό. Για αυτό η ρύθμιση χρεών που επιτυγχάνεται κατ' εφαρμογή του Ν.3869/2010 έχει αυστηρά προσωποπαγή χαρακτήρα. Έτσι, δεν εμπίπτει στον σκοπό του νόμου η ελάφρυνση των χρεών για όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα, δηλαδή και για τους εγγυητές. Νομοτεχνικά, η διάταξη του άρθρου 851 ΑΚ υποχωρεί ως παλαιότερη και γενικότερη έναντι αυτής του άρθρου 12 παρ.1 Ν.3869/2012. Ας σημειωθεί ότι η απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου εκδόθηκε επί υπόθεσης με εγγυητή το Ελληνικό Δημόσιο πλην όμως ρητά αναφέρεται στην απόφαση ότι αφού στο άρθρο 12 Ν.3869/2010 δεν θεσπίζεται διάκριση μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των ιδιωτών ως εγγυητών, ούτε ο εφαρμοστής του δικαίου δύναται να προβεί σε διάκριση. Επομένως, ισχύουν για όλους τα ίδια και δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η ευθύνη του εγγυητή στο ακέραιο και συνακόλουθα η αδυναμία επίκλησης των διατάξεων των άρθρων 851 και 853 ΑΚ καταλαμβάνει όχι μόνο το Δημόσιο αλλά και τους ιδιώτες, οι οποίοι εγγυήθηκαν υπέρ της πληρωμής οφειλών, οι οποίες αργότερα υπήχθησαν στις ρυθμίσεις του Ν.3869/2010. Επίσης, αξιοσημείωτο είναι ότι αυτή η απόφαση ανατρέπει την κατά πλειοψηφία γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους υπ' αρ.536/2011, σύμφωνα με την οποία, το Δημόσιο με την παροχή εγγυήσεων, η οποία διέπεται από ειδικές διατάξεις (ν.2322/1995 και ν.2362/1995), ασκεί οικονομική πολιτική και ειδικότερα καθιστά εφικτή τη διευκόλυνση της χρηματοδότησης ορισμένων κατηγοριών φυσικών και νομικών προσώπων από τον τραπεζικό τομέα με συνέπεια η εγγυητική του ευθύνη να αποκλίνει από αυτήν των εγγυητών του κοινού αστικού δικαίου και να μην τίθεται στην ίδια μοίρα με αυτούς [Πλαγάκος Γ., Η θέση του εγγυητή στη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων (Με

αφορμή την έκδοση της ΟΛΑΠ 3/2023), μελέτη δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα www.antimolia.gr].

Στη προκειμένη περίπτωση, από την επισκόπηση των φακέλων της δικογραφίας και σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται από το καθού η ανακοπή στις προτάσεις του προκύπτει ότι το τελευταίο [Ελληνικό Δημόσιο] άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αργινίου την από 22.02.2024 αίτηση, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου/26.02.2024, που γράφηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στη δικάσιμο της4.2024, με την οποία ζητεί την έκπτωση της νυν ανακόπτουσας από την ρύθμιση των οφειλών της, που επιτεύχθηκε με την υπ' αριθμ.2...../2017 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αργινίου, διότι κατά παράβαση των άρθρων 4 και 5 παρ.1 του Ν.3869/2010 δεν συμπεριέλαβε το ίδιο, Ελληνικό Δημόσιο, στους πιστωτές στην κατάσταση της περίπτωσης β της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν.3869/2010 κατά την υποβολή της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 469/2015 αίτησης, με την οποία ζήτησε την υπαγωγή της στο Ν.3869/2010. Ενόψει της καταθέσεως της ανωτέρω αίτησης και προς αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων και κατ'επέκταση διαφορετικών δεδικασμένων, καθώς το προδικαστικό ζήτημα της παρούσας δίκης, που προκύπτει από τους ισχυρισμούς του Ελληνικού Δημοσίου προς αντίκρουση της ένδικης ανακοπής, συνιστά κύριο ζήτημα της δίκης επί της αιτήσεως του Ελληνικού Δημοσίου, αμφότερα εκ των οποίων άπτονται της συλλογικής διαδικασίας του Ν.3869/2010.

Ως εκ τούτου, το παρόν Δικαστήριο κρίνει ότι προς αποφυγή έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων και για την εναρμόνιση της δικαστικής κρίσης, ώστε να επιτευχθεί η ορθή εκτίμηση της διαφοράς, πρέπει να ανασταλεί η συζήτηση της ένδικης ανακοπής, σύμφωνα τη διάταξη του άρθρου 249ΚΠολΔ, έως ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της από 22.02.2024, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 2/26.02.2024, αίτησης κατά το άρθρο 10 παρ.1 εδ.γ Ν.3869/2010 του Ελληνικού Δημοσίου κατά της νυν ανακόπτουσας ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αργινίου. Τέλος, δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται διότι η απόφαση δεν είναι οριστική (άρθρο 191 παρ. ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ α] την από 12.4.2023 ανακοπή, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.4.2023 και β] την από 09.02.2024 προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση ενωμένη με παρεμπίπτουσα αγωγή, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.02.2024, αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τον χωρισμό της δίκης της από 09.02.2024 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.02.2024 παρεμπίπτουσας αγωγής από την από 12.4.2023 ανακοπή, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.4.2023 και την από 09.02.2024 προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.02.2024.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ επί της από 09.02.2024 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.02.2024 παρεμπίπτουσας αγωγής :

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την από 09.02.2024 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.02.2024 παρεμπίπτουσα αγωγή να δικαστεί από τον καθ' ύλην και κατά τόπο Μονομελές Πρωτοδικείο Αιτωλοακαρνανίας-Παράλληλη Έδρα Αγρινίου κατά τη προσήκουσα τακτική διαδικασία.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ επί της από 12.4.2023 ανακοπής, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.4.2023, και επί της από 09.02.2024 προσεπίκλησης σε αναγκαστική παρέμβαση, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου Ειδ.Μ./12.02.2024 :

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την συζήτηση της υπόθεσης επι της ανακοπής και της προσεπίκλησης μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της από 22.02.2024 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου/26.02.2024, αίτησης του Ελληνικού Δημοσίου κατά της Χ..... Σ..... του Δ....., συζ. Λ..... Τ....., ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αγρινίου.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στο Αγρίνιο , στις 28 Μαΐου του έτους 2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ